

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakoniciích rozhodl samosoudkyně Mgr. Danou Chromou v právní věci žalobce [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] zastoupeného Mgr. Šárkou Petráňovou, advokátkou se sídlem České Budějovice, Lannova 2, proti žalované [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] **o zrušení výživného na rozvedenou manželku, t a k t o :**

- I. Žaloba, aby soud zrušil výživné, které je žalobce povinen platit žalované jako rozvedené manželce na základě rozsudku Okresního soudu ve Strakoniciích č. j. 7 C 295/2013-22 ze dne 31. 10. 2013 ve výši 2.000 Kč měsíčně, **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobce je **p o v i n e n** zaplatit České republice na náhradě nákladů státu částku, která bude uvedena v samostatném usnesení, do 3 dnů od právní moci usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce navrhl vydání rozhodnutí, jímž soud od 1. 12. 2013 zruší výživné, které je povinen zaplatit žalované jako rozvedené manželce. Uvedl, že výživné bylo stanoveno rozsudkem Okresního soudu ve Strakoniciích č. j. 8 C 15/2013 ze dne 28. 2. 2013, kdy mu byla uložena povinnost přispívat žalované částku 5.500 Kč měsíčně počínaje dnem

14. 1. 2013. Rozsudkem Okresního soudu ve Strakonicih č. j. 7 C 295/2013-22 ze dne 31. 10. 2013 bylo výživné sníženo od 1. 9. 2013 na částku 2.000 Kč měsíčně. V jeho poměrech však od doby posledního rozhodování došlo k podstatné změně, když od 18. 11. 2013 je v dlouhodobé pracovní neschopnosti a jeho jediným příjmem jsou dávky nemocenského pojištění. Od 1. 4. 2014 přišel o práci u firmy VS elektro komplet, s. r. o., kde mu z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti nebyla prodloužena pracovní smlouva na dobu určitou. Z nemocenských dávek v současné době platí výživné na nezletilou dceru [REDAKCE] ve výši 2.200 Kč měsíčně a výživné rozvedené manželky ve výši 2.000 Kč měsíčně. Mezi jeho další výdaje patří náklady na bydlení ve výši 3.000 Kč měsíčně, pojistka 988 Kč měsíčně, nájem garáže 500 Kč měsíčně a půjčka 5.163 Kč měsíčně. Půjčku si bral v červenci 2012 na vyplacení bývalé manželky. Jeho výdaje činí každý měsíc 13.851 Kč. Na jídlo a ostatní potřeby mu zbývá naprosté minimum. Situaci tedy řešil spotřebitelským úvěrem a za pomoci své matky. Naproti tomu žalovaná má příjem ze sociálních dávek, kdy pobírá rodičovský příspěvek 7.100 Kč měsíčně a příspěvek na bydlení 4.000 Kč měsíčně a dále pak výživné rozvedené manželky ve výši 2.000 Kč měsíčně a výživné na nezl. dceru ve výši 2.200 Kč měsíčně. Její celkový příjem tedy činí 14.000 Kč měsíčně. Bydlí v bytě, který je v domě, který patří jejím rodičům, neplatí tedy nájemné. V přízemí tohoto domu je restaurace, která patří rodičům žalované a žalovaná zde vypomáhá.

Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že se žalobou nesouhlasí. Uvedla, že v říjnu 2013 požádal žalobce o snížení výživného na rozvedenou manželku. S tímto snížením souhlasila, neboť se dohodli na tom, že ponechá výživné pro nezl. dceru ve stejné výši a snížení pro nezl. dceru nebude požadovat. Žalobce však dohodu nedodržel a po odeslání jejího souhlasného vyjádření se snížením výživného pro rozvedenou manželku k soudu návrh na snížení výživného pro nezl. dceru zpět nevzal a na snížení trval. Výživné pro nezl. dceru je v současné době 1.100 Kč měsíčně. Žalovaná uvedla, že žalobce jí sám řekl, že marodit začal z toho důvodu, aby nemusel platit výživné. Když měl u odvolacího soudu v případě výživného pro nezl. dceru doložit doklad o pracovní neschopnosti, pracovní neschopnost ukončil a žádné zprávy nedoložil. Pracovní poměr s ním byl ukončen z toho důvodu, že nedodržel léčbu a vycházky, byl vidán opilý a pod vlivem návykových látek. V současné době platí výživné na rozvedenou manželku ve výši 500 Kč měsíčně a výživné na dceru 1.100 Kč měsíčně. Své náklady, které v žalobě uvádí, nikdy neprokázal, navíc od března 2014 bydlel u své přítelkyně, teď bydlí u své matky. Ona s dcerou bydlí sama v bytě 2+1, kde řádně platí nájemné, náklady spojené s bydlením činí 6.750 Kč měsíčně. Dále splácí půjčku, pojistku na sebe a na dceru, penzijní pojištění, internet a telefon. Náklady na dceru se pohybují kolem částky 4.000 Kč měsíčně (pleny 1.000 Kč, mléko 1.000 Kč, drogerie, ošacení, lékárenské výrobky pro péči o děti, kaše a další batolecí výživa činí přibližně 2.000 Kč). Od úřadu práce pobírá celkem sociální dávky 11.077 Kč měsíčně, od žalobce pouze částku 1.600 Kč měsíčně. Dále žalovaná uvedla, že žalobce má k podpoře k nezaměstnanosti ještě vedlejší příjem a majetek. Zakoupil si dva osobní automobily, a to Fiat Cupé a Škoda Octavia. Obě vozidla záměrně nechal napsat na své příbuzné, jedno na svou matku, druhé na svou sestru. Pokud by žádné auto neměl, jak tvrdí, byl by zcela zbytečný výdaj, a to nájem garáže. Částku 500 Kč by tedy mohl klidně posílat na výživu pro svou dceru.

Po provedeném dokazování bylo zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu ve Strakonicih č. j. 8 C 15/2013-22 ze dne 28. 2. 2013 stanovena povinnost žalobce přispívat žalované na výživu částkou 5.500 Kč měsíčně počínaje dnem 14. 1. 2013. Současně byl vyčíslen nedoplatek na výživném za období od 14. 1. 2013 do 28. 2. 2013 ve výši 8.693,50 Kč, u něhož byly žalobci povoleny splátky ve výši 500 Kč měsíčně. Dále bylo po provedeném dokazování zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu ve Strakonicih č. j. 7 C 295/2013-22 ze dne 31. 10. 2013 došlo ke snížení výživného počínaje dnem 1. 9. 2013 na částku 2.000 Kč měsíčně. Z vyjádření žalované ze dne 16. 10. 2013 založené v tomto spise (čl. 19) bylo zjištěno, že žalovaná souhlasila se snížením výživného, neboť se žalobcem se dohodli, že pokud ona bude souhlasit se snížením výživného na rozvedenou manželku, on nebude požadovat snížení výživného na nezl. dceru. Z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 6 Co 326/2014-109 ze dne 17. 4. 2014 založeného ve spise 1 P 95/2013 bylo zjištěno, že od 1. 9. 2013 bylo výživné pro nezletilou [redacted] sníženo z částky 3.500 Kč měsíčně na částku 2.800 Kč měsíčně a od 18. 11. 2013 na částku 1.100 Kč měsíčně. Z odůvodnění tohoto rozsudku bylo zjištěno, že na straně žalobce došlo ke změně poměrů, když mu přibyla vyživovací povinnost k matce nezletilé jako rozvedené manželce a ke změně poměrů došlo také na straně otce, kdy otec je od 18. 11. 2013 v pracovní neschopnosti s denní dávkou nemocenského ve výši 276 Kč denně, což při 31 dnech odpovídá částce 8.556 Kč měsíčně. Pracovní neschopnost otce byla ukončena k 6. 4. 2014. K 1. 4. 2014 otec dostal sdělení svého zaměstnavatele o ukončení pracovního poměru uplynutím doby určité, a to dnem 1. 4. 2014. Z protokolu o jednání před odvolacím soudem ze dne 11. 3. 2014 založeného ve spise 1 P 95/2013 na čl. 89 spisu bylo zjištěno, že otec nejprve uvedl, že osobní automobil Fiat Cupé je automobilem jeho matky a automobil zn. Octavia vlastní jeho sestra [redacted]. Následně otec uvedl, že automobil Fiat je sice psaný na jeho matku, ale ve skutečnosti se jedná o jeho automobil a koupil ho poté, co se s matkou nezletilé rozvedli. Z rozhodnutí úřadu práce ze dne 17. 4. 2014 bylo zjištěno, že žalobci byla přiznána podpora v nezaměstnanosti od 9. 4. 2014 ve výši 7.622 Kč měsíčně po dobu prvních dvou měsíců, ve výši 5.863 Kč měsíčně po dobu dalších dvou měsíců a ve výši 5.277 Kč měsíčně po zbývajících podpůrných dvou měsících.

Z výpovědi žalobce bylo zjištěno, že v současné době je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání poté, kdy z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti s ním zaměstnavatel neprodloužil pracovní poměr, který byl uzavřený na dobu určitou. Ze svého příjmu v současné době splácí půjčku ve výši 6.500 Kč měsíčně, pojistku 1.000 Kč měsíčně a telefon 700 Kč měsíčně. Matce na bydlení přispívá částkou 3.000 Kč měsíčně. Uvedl, že koncem roku 2013 si vzal půjčku asi 120.000 Kč nebo 130.000 Kč, z níž zaplatil původní půjčku, kde chybělo doplatit 30.000 Kč. Z této půjčky mu zbývá ještě 30.000 Kč. Uvedl, že v současné době žádné brigády nemá, nikde si nepřivydělává, jiný příjem nemá. Pokud jde o jeho majetek, žádný nemá, neboť automobil, který koupil po rozvodu manželství a je psán na jeho matku, je nepojízdný a stojí v garáži u známého. Druhý automobil je jeho sestry. S tímto automobilem jezdí sestra či její přítel, on si ho půjčuje tak 3x do týdne. Naftu platí ten, kdo s automobilem jezdí. Automobil byl pořízen v roce 2014, stál 60.000 Kč či 70.000 Kč a platila ho sestra s přítelem. Následně uvedl, že sestra neřídí, protože se bojí. Z výpovědi žalované bylo zjištěno, že žije s dcerou sama, v současné době je na mateřské dovolené, pobírá rodičovský příspěvek ve výši 7.100 Kč měsíčně a dále dostává příspěvek na bydlení a přídavek na dítě ve

výši 4.000 Kč měsíčně. Jiné příjmy nemá. Za byt platí 3.000 Kč měsíčně nájem, 2.000 Kč měsíčně plyn, 500 Kč vodu a 1.500 Kč zálohu na elektřinu. Byt má pronajatý od svých rodičů. Dále ještě splácí půjčku 6.224 Kč měsíčně, platí si penzijní připojištění 500 Kč měsíčně a s dcerou mají pojistku 660 Kč měsíčně. Finančně jí přispívají rodiče, jinak by nebyla schopná to zvládnout. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že je sestrou žalobce. Neví o tom, že by bratr měl nějaké zdravotní problémy. Ví, že je nezaměstnaný, neví, že by chodil na nějakou brigádu a měl nějaký příjem. Bydlí u matky nebo u přítelkyně. Z jakých peněz žije, netuší. Pokud jde o automobil Škoda Octavia, ten kupoval bratr. Ona je uvedena jako majitelka proto, že jí o to bratr požádal, bratr je uvedený jako provozovatel. Automobil koupil bratr a přišel za ní s tím, zda ho může na ni napsat. Ona s tím souhlasila. Zákonnou pojistku neví, kdo platí, ona se o auto nezajímá. Auto nikdy neřídila, nejezdí s ním ani přítel. Auto se kupovalo v zimě přelom 2013/2014. Kolik auto stálo, neví, ona ho neplatila, platil ho zřejmě bratr. Rozhodně to není tak, že auto by si bratr půjčoval, má ho trvale k dispozici. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že žalovaná je její dcerou. Bydlí v bytě v domě, který vlastní s manželem. Dcera platí nájem 3.000 Kč měsíčně, ví, že platí zálohu na plyn asi 2.000 Kč měsíčně vodu 250 Kč měsíčně. V domě je restaurace, kterou provozuje její manžel. Dcera v této restauraci nevypomáhá. Jiný příjem než z dávek nemá a z tohoto důvodu jí vypomáhají. Jaké konkrétní příjmy dcera má, to neví, ale ví, že má poměrně vysoké výdaje. Ze svého příjmu by nebyla schopná to všechno zvládnout. Z tohoto důvodu k nim chodí prakticky ob den na jídlo a pomáhají jí splácet půjčku. Někdy kupuje i věci na vnučku, teď zaplatila očkování. Z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že je otcem žalované. Dcera bydlí v bytě v domě, který vlastní spolu s manželkou. Pokud jde o náklady na bydlení, pak ví, že dcera platí asi 5.250 Kč, a to nájem, plyn a vodu. Nájem platí určitě. Jaké má dcera příjmy a jaké výdaje, to neví, ale finančně jí vypomáhají. On provozuje restauraci, která je v domě, kde dcera bydlí, dcera v této restauraci pracovala předtím, než nastoupila na mateřskou dovolenou. Teď tam nepracuje ani nevypomáhá. Pokud jde o žalobce, pak si myslí, že pracuje. Před třemi až čtyřmi měsíci navštívil s brigádníkem, který bydlí u nich ve vesnici, jeho přítelkyni. Jednalo se o bývalou přítelkyni žalobce. Byli tam zhruba 20 min., bavili se obecně, přítelkyně říkala, že pan [REDAKCE] někde dělá.

Na základě shora provedeného dokazování bylo zjištěno, že účastníci jsou bývalí manželé. Oba mají vyživovací povinnost k nezl. dceři [REDAKCE] která byla svěřena do výchovy žalované a na níž žalobce přispívá částkou 1.100 Kč měsíčně. Dále bylo zjištěno, že žalobce je povinen platit žalované výživné pro rozvedenou manželku ve výši 2.000 Kč měsíčně. Dále bylo zjištěno, že žalovaná je v současné době na mateřské dovolené, nemá jiný příjem než ze sociálních dávek, jiné příjmy nemá. Žalobce je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání a pobírá podporu v nezaměstnanosti. Tyto skutečnosti byly zjištěny z důkazů, a to výpovědí účastníků, svědeckých výpovědí, které byly podpořeny listinnými důkazy a které si ohledně těchto skutečností neodporovali.

Výpovědi žalobce ohledně skutečnosti, že nemá jiný příjem než ze sociálních dávek, soud neuvěřil, a to z níže uvedených důvodů. Žalobce vypověděl, že koupil pouze jeden automobil, a to krátce po rozvodu manželství, který je psán na jeho matku a je nepojízdný. Jiný automobil, a to Škoda Octavia nekupoval. Výpověď žalobce je v tomto směru vyvrácena svědeckou výpovědí jeho sestry [REDAKCE] přičemž soud nemá důvod svědecké

výpovědi nevěřit, když soud tuto svědeckou výpověď považuje za logickou, neboť i z výpovědi žalobce vyplynulo, že sestra neřídí a je tedy zcela nelogické, že by kupovala automobil. Navíc to koresponduje i s výpovědí žalobce, který uvedl, že si koncem roku bral půjčku 120.000 Kč 130.000 Kč. Z této půjčky mu zbývá 30.000 Kč. Automobil byl kupován počátkem roku 2014. Vzhledem k tomu, že žalobce z této půjčky zaplatil 30.000 Kč a zbývá mu ještě zhruba 30.000 Kč, pak lze dovodit, že automobil byl kupován právě z půjčky, kterou si vzal žalobce. Soud neuvěřil výpovědi žalobce ani ohledně tvrzení, že nemá jiné příjmy a své výdaje hradí částečně z této půjčky. Pokud žalobce z půjčky 120.000 Kč uhradil jenom půjčku 30.000 Kč, 30.000 Kč mu zbývá a 60.000 Kč za automobil, pak nemohl z této půjčky ještě hradit jiné výdaje a pokud by 60.000 Kč za automobil nehradil z této půjčky, pak musel tuto částku hradit z jiných peněz a lze dovodit, že má tedy jiný příjem. V obou těchto případech soud tedy uzavírá, že žalobce má ještě jiný příjem, byť se nepodařilo prokázat konkrétní výši tohoto příjmu.

Podle § 760 odst. 1 o. z. není-li rozvedený manžel schopen sám se živit a tato jeho neschopnost má svůj původ v manželství nebo v souvislosti s ním, má vůči němu jeho bývalý manžel v přiměřeném rozsahu vyživovací povinnost, lze-li to na něm spravedlivě požadovat zejména s ohledem na věk nebo zdravotní stav rozvedeného manžela v době rozvodu nebo skončení péče o společné dítě rozvedených manželů. Podle § 760 odst. 3 o. z. platí pro vyživovací povinnost rozvedených manželů obdobně obecná ustanovení o výživném. Podle § 913 odst. 1 o. z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žalobce je i nadále povinen platit výživné pro rozvedenou manželku ve výši 2.000 Kč měsíčně, a to přesto, že je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, když ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že podpora v nezaměstnanosti není jediným příjmem žalobce. Naopak žalovaná je v současné době na mateřské dovolené z důvodu péče o společnou dceru účastníků. Žalovaná jiné příjmy než příjmy ze sociálních dávek nemá, s dcerou žije sama. S ohledem na uvedené skutečnosti soud tedy návrh žalobce na zrušení vyživovací povinnosti zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož úspěšný účastník má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalovaná byla ve věci plně úspěšná, měla by právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalované žádné náklady řízení nevznikly, bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O náhradě nákladů státu bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1 o. s. ř., podle něhož stát má podle výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V řízení bude vyplaceno svědečné, jehož konkrétní výše zatím není známa, proto soud rozhodl tak, že žalobce je povinen zaplatit náklady státu a konkrétní výše bude uvedena v samostatném usnesení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Ve Strakonících dne 15. 8. 2014

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Preslová

Mgr. Dana Chromá v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Straky a soudců JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a Mgr. Kamily Drábkové v právní věci žalobce [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] zastoupeného Mgr. Šárkou Petrářovou, advokátkou v Českých Budějovicích, Lannova 2, proti žalované [redacted], nar. [redacted] bytem [redacted], o zrušení vyživovací povinnosti vůči rozvedené manželce, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 15.8.2014, č.j. 4 C 47/2014-32, **t a k t o :**

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se **p o t v r z u j e .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, jíž se žalobce domáhal zrušení své vyživovací povinnosti, kterou má vůči žalované jako rozvedené manželce v částce 2.000,- Kč měsíčně na základě rozsudku Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 31.10.2013, č.j. 7 C 295/2013-22. Soud dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a že žalobce je povinen zaplatit státu na náhradě nákladů řízení částku, která bude v budoucnu teprve vyčíslena, tj. náklady dokazování. Soud dospěl k závěru, že účastníci jsou bývalí manželé, oba mají vyživovací povinnost vůči nezletilé dceři [redacted] která byla svěřena do výchovy žalované a žalobci bylo stanoveno výživné v částce 1.100,- Kč měsíčně. Žalobce má nadto výše uvedenou vyživovací povinnost vůči žalované, která je v současné době na mateřské dovolené a, vyjma sociálních dávek, bez příjmů. Žalobce je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání a pobírá podporu v nezaměstnanosti, jejíž výše činila od

9.4.2014 7.622,- Kč měsíčně po dobu dvou prvních měsíců, 5.863,- Kč měsíčně po dobu dalších dvou měsíců a 5.277,- Kč měsíčně po zbývajících podpůrní dobu. Důkazy, které žalobce předložil ke svým tvrzením o tom, že nemá jiný příjem nežli podporu v nezaměstnanosti, soud vyhodnotil jako nevěrohodné a tomuto jeho tvrzení neuvěřil. Dovodil tedy, že žalobce má ještě jiný příjem, byť se nepodařilo prokázat konkrétní výši takového příjmu a za té situace dospěl k závěru, že žalovaný je nadále schopen platit výživné pro rozvedenou manželku ve výši 2.000,- Kč měsíčně. Po právní stránce věc posoudil podle § 760 odst. 1 a § 760 odst. 3, § 913 odst. 1 obč. zákoníku. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a o náhradě nákladů řízení státu podle § 148 odst. 1 o.s.ř., když povinnost k náhradě byla uložena neúspěšnému žalobci.

Proti všem výrokům tohoto rozsudku se včas odvolal žalobce. Namítal, že soud nesprávně zhodnotil skutkový stav, pokud dovodil, že má ještě jiný příjem v neprokázané výši, když žalobce naopak v řízení dokázal, že s ním byl ukončen pracovní poměr uzavřený na dobu určitou, v současné době je hlášen v evidenci uchazečů o zaměstnání na úřadu práce a jeho příjmem jsou dávky vyplácené tímto úřadem. Soud nezval v úvahu ani podstatnou změnu v jeho poměrech, spočívající v tom, že byl od 18.11.2013 v dlouhodobé pracovní neschopnosti pro zdravotní problémy a od 1.4.(2014) je bez práce, ačkoliv se zaměstnání aktivně pokouší hledat. Ze svého jediného příjmu hradí výživné na nezletilou dceru ■■■■■ ve výši 2.000,- Kč, přestože mu bylo určeno rozsudkem odvolacího soudu 1.100,- Kč. Výživné rozvedené manželky 2.000,- Kč, již schopen platit není. Navrhl proto, aby soud odvolací rozsudek soudu prvoinstančního změnil tak, že se výživné na rozvedenou manželku počínaje 1.12.2013 zrušuje, alternativně, aby výživné bylo od téhož data sníženo na částku 1.000,- Kč měsíčně.

Žalovaná k odvolání žalobce uvedla, že jeho jednání považuje za účelové, žalovaný porušil jejich dohodu, na jejímž základě souhlasila se snížením výživného pro svou osobu z původní částky 5.500,- Kč na částku 2.000,- Kč měsíčně za předpokladu, že nebude měněno výživné na nezletilou dceru. Žalobce ovšem poté, co dosáhl této dohody, okamžitě podal návrh na snížení výživného pro nezletilou dceru a tomuto bylo vyhověno. Sám jí sdělil, že takto jedná účelově, aby nemusel platit výživné a z téhož důvodu je také v pracovní neschopnosti. Důvody související s jeho zdravotním stavem nikdy nedoložil. Pracuje tzv. „na černo“. Navrhovala proto, aby odvolání žalobce bylo zamítnuto.

Odvolací soud projednal věc v mezích odvolání podle § 212 o.s.ř. a přezkoumal napadené rozhodnutí postupem podle § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř.

Při jednání odvolacího soudu žalobce uvedl, že podporu od úřadu práce pobíral pouze do října 2014, kdy uplynula podpůrní doba. V současné době je stále bez zaměstnání, zdravotními obtížemi již netrpí. V srpnu 2014 obdržel pojistné plnění za úraz ve výši 56.200,- Kč a po dobu 14 dnů pracoval v Itálii, kde vydělal 800 Euro. Kupní cenu jeho automobilu Škoda Octavia 60.000,- Kč zaplatila jeho matka z úvěru. Žalované platí měsíčně 2.500,- Kč, resp. 2.000,- Kč, z toho je 1.100,- Kč určeno jako výživné na dítě a zbytek jako výživné manželky.

Žalovaná namítala, že žalobcova matka použila úvěrové prostředky k jiným účelům nežli ke koupi auta a že v místě jeho bydliště je k dispozici několik volných pracovních míst, která by mohl zastávat.

Na základě návrhů účastníků odvolací soud doplnil dokazování o následující listinné důkazy: Výpisy z účtů, které předložil žalobce, je prokázáno, že na běžný účet [REDAKCE] (matka žalobce), vedený u GE Money Bank, a. s., č. [REDAKCE] byla dne 27.1.2014 poukázána částka 290.000,- Kč jako čerpání úvěru. Běžný účet žalobce u téže banky č. [REDAKCE] vykazuje k blíže neurčenému datu účetní zůstatek – 2.748,31 Kč. Z přehledu pohybů na tomto účtu za období měsíců srpen – prosinec 2014 vyplývá, že žalobci došla částka 56.200,- Kč v srpnu 2014 od Generali Pojišťovny a dále, že v měsíci září 2014 poukázal žalované částku 2.000,- Kč a v měsících říjen – prosinec 2014 jí poukázal částku 2.500,- Kč. Dále je zřejmé, že v září 2014 obdržel od Úřadu práce částku 5.428,- Kč a v říjnu částku 1.407,- Kč. Z přehledu volných míst publikovaného na Integrovaném portálu MPSV (listina předložena žalovanou) bylo zjištěno, že v místě bydliště žalobce se aktuálně nabízí cca 10 volných pracovních míst v profesích řidič, čišník, dělník, obsluha obráběcího centra, elektrotechnik elektropřístrojů.

Po projednání věci a doplnění dokazování dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.

Okresní soud provedl dokazování v potřebném rozsahu a z důkazů učinil správná a dostatečná skutková zjištění. Na odůvodnění jeho rozhodnutí lze bezezbytku odkázat co se týče závěrů o nevěrohodnosti účastnické výpovědi žalobce a tedy o neprokázání jeho tvrzení o tom, že kromě podpory v nezaměstnanosti nemá žádný jiný příjem. Tento závěr nezvrátily ani jím předložené důkazy v odvolacím řízení. Výpis z bankovního účtu jeho matky svědčí pouze o tom, že jí byl poskytnut úvěr, avšak nikterak neprokazuje, že tyto prostředky byly použity na úhradu kupní ceny žalobcova automobilu Škoda Octavia. V té souvislosti nelze přehlédnout ani fakt, že u odvolacího soudu žalobce uplatil již třetí verzi tvrzení o tom, z jakých prostředků byl vlastně předmětný automobil pořízen. Výpis z jeho účtu s minusovým zůstatkem nemá žádnou vypovídací hodnotu a přehled plateb od úřadu práce a úhrad poskytnutých žalované pouze potvrzuje to, co již bylo v řízení zjištěno, případně bylo mezi účastníky nesporné. Žalobce připustil, že jeho zdravotní problémy se zády již pominuly a v současné době je bez obtíží. Měl příjmy ze své pojistky (vyplacené pojistné plnění činilo 56.200,- Kč) a také z brigády v zahraničí ve výši 800,- Euro. Je vzdělán v technickém oboru a soudu je známo z úřední činnosti a je také prokázáno výpisem volných míst pobočky Úřadu práce ve Vodňanech, že po zaměstnancích s touto kvalifikací je poptávka. Jeho zdravotní stav je bezproblémový, tudíž lze dovodit, že žalobce je práce schopen a může přijmout i zaměstnání s nižší kvalifikací, přičemž takové volné pracovní pozice jsou v místě jeho bydliště též nabízeny. Jeho prvotním úkolem je zajistit výživu své nezletilé dcery a bývalé manželky, která o ni pečuje a sama je z toho důvodu odkázána pouze na příjem ze sociálních dávek, neboť nemůže pracovat. Žalobce musí přijmout tuto zodpovědnost, přestat se zatajováním svých skutečných příjmů a aktivně si najít řádné zaměstnání. Za situace, kdy žalovaná je na mateřské dovolené jsou splněny předpoklady § 760 odst. 1 o.z. podle něhož, není-li rozvedený manžel schopen sám se živit a tato jeho neschopnost má svůj původ v manželství nebo souvislosti s ním má vůči němu jeho bývalý manžel v přiměřeném rozsahu vyživovací povinnost, lze-li to na něm spravedlivě požadovat, zejména s ohledem na věk nebo zdravotní stav rozvedeného manžela v době rozvodu nebo skončení péče o společné dítě rozvedených manželů. Jsou splněny i podmínky § 913 odst. 1 o.z., kdy pro určení rozsahu výživného jsou rozhodující odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry na straně jedné a schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného na straně druhé. Také odvolací soud dospěl k závěru, že je v silách žalobce platit žalované výživné rozvedené manželky v částce 2.000,- Kč měsíčně a naopak není zde žádný předpoklad pro jakékoliv

snížení výživného. Z těchto důvodů odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil jako věcně správné podle § 219 o.s.ř.

O náhradě nákladů odvolacího řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití § 224 odst. 1 o.s.ř. a za situace, kdy žalobce byl v odvolacím řízení zcela neúspěšný, zcela úspěšná žalovaná však žádný nárok na náhradu nákladů neuplatnila.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 14. ledna 2015

Mgr. Jiří S t r a k a v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Řehořová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakoniciích rozhodl předsedou senátu JUDr. Roman Winklerem jako samosoudcem v právní věci žalobkyně [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] PSČ [redacted] proti žalovanému [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] PSČ [redacted], o stanovení výživného pro rozvedenou manželku, rozsudkem pro uznání, t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen přispívat žalobkyni na výživu měsíčně částkou 5.500,-Kč, splatnou vždy do 10. dne v měsíci předem počínaje dnem 14. 1. 2013.
- II. Nedoplatek na výživném za období od 14. 1. 2013 do 28. 2. 2013 v částce 8.693,50 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni v měsíčních splátkách po 500,- Kč splatných s běžným výživným
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Okresnímu soudu ve Strakoniciích na soudním poplatku 16.500,-Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se svou žalobou domáhala stanovení vyživovací povinnosti pro rozvedenou manželku, neboť se tato nedokáže sama žít. V této situaci se ocitla z důvodu nástupu na mateřskou dovolenou. Její příjem je 1.800,- Kč nemocenská, 4.872,- Kč peněžitá pomoc v mateřství a dávky hmotné nouze – příspěvek na bydlení cca 4.000,- Kč.

Dne 24. 1. 2013 byl žalovaný Okresním soudem ve Strakoniciích (dále jen „soud“) vyzván podle § 114b odst. 1 o. s. ř., aby se ve stanovené lhůtě vyjádřil k žalobnímu návrhu a byl poučen i o následcích nesplnění této výzvy. Ve stanovené lhůtě se však žalovaný k žalobě nijak nevyjádřil a nesdělil ani jinou skutečnost. Žalovaný odeslal vyjádření až dne 27. 2. 2013, tedy až po uplynutí lhůty pro uznání nároku, když soudci se dostalo do spisu až 1. 3. 2013

Podle § 114b odst. 5 o. s. ř. platí, že jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává (§ 153a odst. 3 o.s.ř.). Podle § 153a odst. 1 o. s. ř. uznal-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok, nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Podle § 153a odst. 3, 4 o. s. ř. rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5). Jen pro vydání rozsudku pro uznání nemusí být nařízeno jednání. Soud má v dané věci na základě zákonné fikce uznání nároku žalovaným za prokázané, že žalovaný zcela uznal nárok žalobkyně, který byl proti němu žalobou uplatňován, a proto v souladu s citovanými ustanoveními o. s. ř. vydal rozsudek pro uznání. Rozsudek pro uznání přitom lze v dané věci vydat, neboť se nejedná o věc, v níž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2 o.s.ř.), rozsudek není v rozporu s právními předpisy a povaha věci jeho vydání připouští. Dle shora uvedeného ustanovení o.s.ř. pak bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání.

Za stavu, kdy žalovaný uznal nárok uplatněný v žalobě, soud rozhodl o dlužném výživném za období od 14. 1. 2013 do 28. 2. 2013. Matematickým výpočtem tak žalovaný za toto období dluží částku 8.693,50 Kč, kterou soud uložil zaplatit žalobkyni ve splátkách.

Žalobkyně měla podle § 142 odst. 1 o.s.ř. nárok na náhradu nákladů řízení, tuto však nepožadovala.

Podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „SP“), je žalobkyně od placení soudního poplatku osvobozena. Jelikož tato byla ve sporu plně úspěšná, přešla poplatková povinnost podle § 2 odst. 3 SP na žalovaného. Podle § 6 odst. 3 SP jde-li o opětující se peněžité plnění, je základem procentního poplatku cena odpovídající součtu všech opětujících se plnění. Jde-li o peněžité plnění na dobu neurčitou, včetně plnění požadovaného do okamžiku zaplacení jiného peněžitého plnění, na dobu života nebo na dobu delší než 5 let, je základem poplatku pětinasobek ceny ročního plnění. V daném případě je částka pětinasobku ceny ročního plnění vyjádřena číslem 330.000,- Kč. Soudní poplatek ta připadá na částku 16.500,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného. Způsobilým odvolacím důvodem proti výroku I. tohoto rozsudku, s výjimkou rozhodnutí o splátkách, jsou jen vady spočívající

v tom, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepříslušný soud prvního stupně, rozhodnutí prvního stupně vydal vyloučený soudce nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, takže místo samosoudce rozhodoval senát a dále skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon tohoto rozhodnutí.

Ve Strakonících dne 28. února 2013

JUDr. Roman Winkler, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Marcela Kopecká

